

fens eiendommelige Jurisdictionforhold og dens hidtidige selvstændige Bestyrelse af dens Havne- væsen“.

3) Mellem § 2 og § 3 (hvilken sidste Paragraph, hvis Endringsforslaget vedtages, bliver § 4) indstyttes følgende nye § 3:

„Indenrigsministeriet bemyndiges til, hvor Billighed maatte tilfide det, at bevilge Søfarende i de ved Lov af 16de Febr. 1866 incorporerede forhenværende festsigste Districter Undtagelser fra de almindelige Regler om Sønceringer“.

4) Til Titlen søies, idet Punktummet bortfalder:

„samt om Sønceringen i de incorporerede festsigste Districter“.

Formanden: Jeg skal bemærke, at Forslaget under Nr. 4 selvfølgelig er afhængigt af Forslaget under Nr. 3 og staaer og falder dermed.

Samtlige Lovforslagets Paragrapher, de stillede Endringsforslag, Lovforslagets Titel samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Steenstrup: De Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til denne Sags Behandling, ere begrundede i den Udvikling, jeg tillod mig at give ved Sagens første Behandling. Endringsforslaget under Nr. 1 er, forsaavidt der sees hen til, hvad Regeringens Mening og Tanke er med Lovforslaget, kun at betragte som en Redaktionsforandring; men da ganske vist § 1 kan forstaaes paa to Maader, naar Endringsforslaget ikke vedtages, er Nr. 1 forsaavidt et Realitetsforslag, som Paragraphen, naar det bliver vedtaget, da, idetmindste efter min Anskuelse, ikke kan misforstaaes. Forsaavidt man altsaa vil gaae ud fra, at jeg tilsigter en Forandring i Regeringens Tanke, er dette ikke Tilfældet; thi jeg har kun foreslaaet denne Endring som en Tydeliggjørelse, for at undgaae en Misforstaaelse, som jeg troer, det ikke kan nægtes, at man kan gjøre sig skyldig i, naar Loven af 16de Februar

1866 ikke bliver citeret. Endringsforslaget falder jo i to Dele, og den sidste Deel, at „Lovens skal forandres til: „førstnævnte Lov“, er kun en Redaktionsforandring og en Følge af, at der, naar mit Endringsforslag vedtages, da i Paragraphen tales om to Love, — Endringsforslaget under Nr. 2 sigter til at give Marstallerne en Udsigt til, at der vil blive taget særligt Hensyn til deres eiendommelige Forhold. Der er sagt i Regeringsudkastet, at Regeringen ønskede en Bemyndigelse til at ordne Marstals kommunale Forhold i Overeensstemmelse med de for andre Handelspladser gjældende Regler. Men naar disse Regler følges, saa følger deraf egentlig consequent, at, hvor der ikke er Lighed imellem Marstal og de øvrige Pladser, skal der tages Hensyn til det Særlige, og der tillod jeg mig først at gjøre opmærksom paa, at der ikke boer nogen juridisk Embedsmand i Byen; han boer ikke alene langt borte, 1½ Mil fra Byen, men han er tillige efter Loven udtrykkelig Communalbestyrelses Formand i en anden By, som er Handelspladsen Marstals naturlige Concurrent. Han bliver altsaa stillet paa en Maade som Formynder for to Byer, hvis Interesser i mange Tilfælde ere stik modsatte. Derfor har jeg sat i mit Endringsforslag: „dog med særligt Hensyn til Handelspladsens eiendommelige Jurisdictionforhold“. Pladserne har ingen Byfoged, end sige Byfoged, den hører under Vros Herredsfoged, der, som sagt boer halvanden Mil borte fra Marstal og er Byfoged i Dens egentlige Kjøbstad, som selvfølgelig i mange Tilfælde staaer i Modsetning til Marstal. Der er altsaa et eiendommeligt Jurisdictionforhold tilstede, hvortil der ikke i det øvrige Kongerige kan opvises Exempel. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaae, at Regeringen skulde tage særligt Hensyn dertil, uden dog paa nogen Maade at have foreslaaet, hvad Hensyn Regeringen skulde tage; altsaa naar den høitærede Minister erklærer, at han vil tage Hensyn til Stedets særlige Forhold, saa er jeg fornøiet og forlanger ikke Mere. Hvad jeg har villet undgaae, er det, hvad der, naar man gaaer consequent efter de øvrige Pladser, ellers vilde stee, at Byen bliver i allerhøieste Grad uheldigt stillet paa Grund af sin Modsetning